

Daarnaast wil Amsterdam zich door de topontmoeting profileren in het buitenland. "We proberen in het kielzog van de tweeduizend politici en drieduizend journalisten die naar de stad komen zoveel mogelijk andere internationale conferenties hierheen te halen. Dat zijn er nu ruim vijftig." Overigens denkt de gemeente ook aan haar eigen burgers. Er komen verschillende concerten in de gouden bocht bij de Herengracht. Vos benadrukt dat Amsterdam voor de top geen grote schoonmaak gaat houden, hoewel recent enkele kraakpanden zijn ontruimd en een politiemacht actief is om de junks uit de metrostations te verwijderen. "De burgemeester heeft gezegd dat hij Amsterdam wil tonen zoals het echt is, met alle mooie kanten, maar ook met de problemen van een grote stad. Er vindt door de top geen andere aanpak plaats van junks of krakers dan anders gebeurd zou zijn", stelt Vos.

Imago

Volgens haar is dat ook niet echt nodig. "Amsterdam lijdt niet zozeer onder grote problemen, maar onder een slecht imago in het buitenland. Daar denkt men bij Amsterdam vaak maar aan drie dingen: drugs, seks en grachten. Gelukkig blijkt uit onderzoek onder zakenlieden die de stad hebben bezocht, dat ze na afloop veel positiever over Amsterdam denken dan vooraf. We moeten dus vooral aan ons imago werken." De ervaring leert dat politici zelf in de stad gaan rondkijken. Wie weet stapt de Franse president Chirac nog wel een koffieshop binnen om eens met eigen ogen te aanschouwen wat daar nu werkelijk gebeurt. Zelf heeft Vos geen duidelijke mening over de Europese eenwording. "Natuurlijk zijn er voordelen. Het lijkt me makkelijk om met een zak euro's rond te reizen en niet

telkens geld te hoeven wisselen. Of het ook goed is voor de economie weet ik niet. En een echte Europese regering die alles te vertellen heeft, daar kan toch niemand voor zijn? Ik voel me meer Amsterdammer dan Europeaan, maar dat de gulden en het kwartje gaan verdwijnen doet me niet zoveel, want echt nationalistisch ben ik niet. Het hoofd van Willem Alexander hoeft van mij echt niet op de euro te staan."

Tegenwoordig is regelmatig te horen dat hoogopgeleide vrouwen met een eigen carrière moeilijk aan een geschikte man kunnen komen. Onlangs was daar zelfs een documentaire over op de televisie. Vos herkent dat probleem niet. "Dat speelt misschien in New York of Tokio, maar hier toch niet? Ik ken mijn vriend al sinds Nijenrode en ook om me heen zie ik niet dat het vinden van een partner echt moeilijk is." Maar ze onderkent wel problemen met twee carrières op één kussen. "Mijn partner werkt nu in Frankfurt en op den duur moet je toch keuzes gaan maken. Allebei een eigen carrière, genoeg tijd hebben om andere dingen te doen en elkaar te zien en dan in de toekomst eventueel ook nog kinderen; dat is best veel en lastig te combineren. Wat mij opvalt is dat het altijd vrouwen zijn die concessies doen. Maar tot nu toe heb ik dat niet gedaan." In deeltijd werken biedt volgens haar weinig soelaas. "Parttime werken wordt hier best gestimuleerd, maar minder dan vier dagen werken kan denk ik niet. Dan ben je te weinig beschikbaar en niet flexibel genoeg. Bovendien mis je veel contacten. Voor je het weet val je buiten het circuitje. We hebben een zesendertigurige werkweek, maar je ziet nu al dat iedereen hier meer werkt. Ik ook, toch zo'n negen uur per dag." Of ze ooit nog gaat studeren weet ze nog niet. "Toen ik klaar was aan de VU dacht ik: nooit meer. Toch vind ik leren leuk. Ik heb geen concrete plannen, maar wie weet wil ik op m'n vijftigste alsnog filosoof worden."